

Hévízgyörk, 1896. augusztus 8. – Budapest, 1969. július 4.

Szülei napszámosok, majd kisbirtokkal rendelkező földművesek voltak. A hat elemi után szülei törpebirtokán gazdálkodott, nyáron arató-cséplő részesmunkát vállalt. Az első világháborúban az orosz fronton teljesített katonai szolgálatot.

1945-ben belépett a Szociáldemokrata Pártba; megalakította és vezette a párt hévízgyörki szervezetét. 1947. augusztus 31-én a Pest-Pilis-Solt-Kiskun és Bács-Bodrog megyei választókerületben pótképviselő lett. 1948. április 26-án behívták a törvényhozásba. Törvényhozói megbízatása alatt, 1948-ban Lillafüreden húsvizsgálói tanfolyamot végzett. Mandátumának lejártá után felhagyott az aktív pártpolitizálással. Általános iskolai bizonyítványt szerzett, s belépett az 1949-ben megalakított helyi, Dózsa Györgyről elnevezett termelőszövetkezeti csoportba; az öntözéses növénytermesztő ágazatban dolgozott. 1957-ig alkalmanként minőségellenőrzést is vállalt. 1967-ben megszerezte az öntözéses növénytermesztő szakmunkás-bizonyítványt. Bekapcsolódott a Hazafias Népfront tevékenységébe, a helyi szervezet elnökévé választották. Később a földműves-szövetkezet igazgatósági, majd a Tura-Galgamenti Árufelvásárló és Értékesítő Szövetkezet felügyelő-bizottsági tagja lett.